

Düş Sokağında Bul Beni

— safdeha · 06 Aralık 2016

Düş sokağında bul beni, şimdi ben gidiyorum sevdiğim, hakkını helal et... Ya lambalar söner, ya ay tutulur, ya da mirasyedi paralar tükenir... Bir kaldırımda düşünürken beni bul... Ellerim çenemdeyken, düşlere dalarım yaşama tutunmak için. Sen olmasan da, ruhuna bulurum, gelirsin anında hiç düşünmeden yanıma... Elinde bir tepsi, tepside Türk kahvesi, kokusu buram buram Anadolu... gözlerim kapalı içerim, ne soğuk olur dışarıda ne gece ayazı ne karanlık korku nede şikayetler dilime dolanır. Sen en iyisi unutma beni sevgili, beni bul mutlaka düş sokağında, eli yanağında, şakağında ay yıldız parlar... Müslüman olduğundan beri, Türklüğümle övünürüm. Allah dedikçe namerte yedirmem dünyayı, sevdiğime olurum kalkan, düşmanıma vermem aman... savaşırm. Ölümünden asla korkmadım, dünyayı kaybedeceğim diye asla üzülmedim, Allah'ı yar bildim her hissettiğim parçamda, sığamadım Erciyese, Toros'a Ağrıya, Süphan'a, daha nice dağlara... Aştım bir hamlede havan topunun mermisi oldum Suriye'de küfüre... parçaladım ansızın kansızın bağırını!

Düş sokağında beni bul, pantolonum parçalanmış-yokluk müptelası derviş gibi, saçlarım birbirine karışmış, nefesimde çöl fırtınası kokularım, kalbimde ilahi aşkla yanarım.... Şu kadar yaşayayım demem, ne yaşarsam yaşadığımdan şikayet etmem, Allah ne lütfettiyse, verdiği rahmetine şükrederim... Ne verdiyse saklarım antikacı gibi...

Düş sokağında bul beni, deniz kenarında yürür gibi, tuzlu suyun yakıcılığını, gelen dalgaların seslerini bir müzik bestesini hissederek... Bir bakmışsın Adem cennetten dünyaya inmiş Havva'sını arar, asumanın döktüğü göz yaşı yeri parçalarcasına sararken...Ne yemek yer, ne yiyecek arar, ne haram bildiğim ağacı hatırlar, yanından geçerim... İsyancıların insanları sardığı, ekşimiş yoğurt gibi bozulmuş dine karşı yapılan Fransız devriminin haykırışında, İslam ilahisinde İstanbul'u fethederim... Yürürüm o sokakta şehit kanları akarken surlarında... O surlar öylesi nurlanmıştır, kuşanmıştır ki, kıyamete kadar asla küfüre seni vermeyeceğim der Ulubatlı Hasan sedaları, işitirim...

Düş sokağında ömrümü tükettim, ne geriye dönebilirim ne de ileriye gidebilirim artık. Mekanlar değişse de, hayaller sürekli farklı şekillense de, bir tek düş kalır aynadan yansıyan, ilahi aşkın kalbi sarışı... sende gel o kalbime, Musa gibi o aşka erdiğinde kendinden geç... Ucuz aşkların peşinden gitme, gidersen eğer cehennem alazları ile yanarsın sonsuza kadar. Geleceksen gel benim düş sokağıma, safi kalbimin barınağına, beraber düş kuralım, karışalım toprağına, kavuşmak için Allah'a...

Saffet Kuramaz